

Motion till riksdagen

1989/90:So428

av Margitta Edgren (fp)

Förlossning i hemmet

När distriktsbarnmorskeorganisationen avvecklades försvann möjligheten att inom den offentliga sjukvårdens ramar genomföra hemförlossningar. Vi borde kunna återinföra hemförlossning som ett alternativ.

Det finns föräldrar som av olika personliga skäl ser förläggning på sjukhus som ett ingrepp i deras personliga liv. I dag är hemförlossningar möjliga att genomföra under stor säkerhet: mammorna är generellt i bättre fysiskt skick än de var på 30-talet, de kontrolleras regelbundet med flera kontroller än tidigare genom mödravården och möjligheterna att upptäcka eventuella komplikationer på förhand har ökat genom utvecklingen av kontrollhjälpmedel.

Det finns två huvudorsaker till att hemförlossning inte är möjlig:

- Landstingens organisation medger inte att en barnmorska på t.ex. mödravårdscentralen kan gå ifrån och lämna sin mottagning, när tiden för förlossningen är inne. Inte heller finns instrument och utrustning.
- Socialstyrelsens författningar är omoderna och tar inte hänsyn till barnmorskors eget professionella yrkesansvar, utan anger att hon/han skall arbeta under "förman", dvs. läkare.

Jag menar, att om alla kontroller under havandeskapet har visat att det kan förväntas en helt normal förlossning och det samtidigt finns barnmorskor, som är villiga att åta sig hemförlossning, borde detta inte hindras av organisatoriska skäl eller av att författningarna inte är i takt med förbättringarna i mödravården.

Den utredning som arbetat med "Förlossningsvården på 90-talet" har inte tagit upp hemförlossningar. Den borde fortsätta sitt arbete och då beakta frågan om hur hemförlossningar organisatoriskt skall kunna genomföras och se över de författningar som reglerar förlossningsvården.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att utredningen Förlossningsvårdens organisation på 90-talet alternativt socialstyrelsen får ytterligare

direktiv att se över möjligheterna till hemförlossningar både inom den offentliga sjukvårdens ram och utom.

Mot. 1989/90
So428

Stockholm den 22 januari 1990

Margitta Edgren (fp)